

Vem ska jag tro på, tro på, tro på när, tro på när allt är så här?

Så sjunger Tomas di Leva i sin sång och eftersom vi numera lever i en tidsperiod som av vetenskapen fått namnet ”det postmoderna samhället” som kännetecknas av *individualism, frihet och pluralism* är det antagligen upp till var och en att själv bestämma.

Vår tid är en tid då traditioner, religioner, ideologier inte längre har tolkningsföreträde över vad som anses är rätt sätt att leva eller vad som är sanning.

Med det i bakhuvudet kan vi lätt konstatera att mänsklig samvaro kommer att vara annorlunda nu och i framtiden, med tanke på att vi saknar mycket av det gemensamma kitt som tidigare band oss samman: nationalstaten med ett språk, en religion och i stort sett samma etniska ursprung. Istället har vi en mångfald i fråga om alla dessa. Men vi längtar fortfarande efter gemenskap, efter tillhörighet och efter mening, och när gamla värden försvinner kommer nya istället: fotbolls- och ishockeymatcher blir förenande, samt Melodifestivalen, passivt fredagsmys framför TV:n ersätter det aktiva engagemanget i ideella föreningar.

En sak som dock har ökat i omfattning är det som av många lite skämtsamt går under beteckningen ”hälsokostendom” som allusion på kristendomen; det blir nästan som en religion hur man ska äta sova, träna och hålla sin kropp så vältränad som möjligt. TV-program som ”Svett och Etikett” vill få oss att ta oss ur soffpotatistillståndet och leva mer sunt, ett på många sätt lovvärt initiativ, som har sitt ursprung i ”Morgonpasset” som minnesgoda läsare/lyssnare kan erinra sig från radiosändningar fram till 1987.

Men det gamla latinska talesättet *Mens sana in corpore sano* gäller än, en sund själ ska balansera en sund kropp, så det gäller, om man nu förlorat/aldrig haft tron på en högre makt som vill vårt bästa, att hitta något att tro på, som di Leva sjunger.

En man som verkligen hade det besvärligt var Viktor Frankl, som satt i koncentrationsläger under andra världskriget och där kom att lägga grunden till sin egen form av forskning, logoterapi, att livet måste ha mening, som också är titeln på hans bästsäljande bok. Hans erfarenheter från nazismen fick honom inte att bli tungsint och dyster utan istället vilja arbeta för en syn på att vi ska se människor för vad de skulle kunna vara, alltså en idealistisk syn som t.ex. även Goethe hade, för då blir de de skulle kunna bli; han liknar det vid hur man vid en flygning måste parera för sidvindar, annars hamnar man fel, och det är alltså bättre att överskatta människor än motsatsen...

Hans bok rekommenderas å det varmaste för alla som vill förkovra sig i en icke-religiös, men likväl andlig livsåskådning grundad på humanism och medkänsla. Med tanke på tillståndet i världen idag kan vi behöva motkrafter som inte genom aggressivitet och isolationism ökar på den destruktivitet och självupptagenhet som redan finns i övermått.

Välkommen även till gudstjänst i kyrkan och sprid lite ljus i världen!

Lars-Eric Norrsäter, kyrkoherde i Söderbärke församling
mejl: lars-eric.norrsater@svenskakyrkan.se